

Pitínský vzal blues a „říznu“ ho Schubertem

Režisér v ostravském Divadle Petra Bezruče nastudoval hru Michala Šandy Bluesmeni. „Chtěli jsme, aby to bylo cudné,“ říká

OSTRAVA Divadlo Petra Bezruče v Ostravě uvede dnes večer příběh z fiktivního městečka Tupelo. „Hlavně jsme chtěli, aby příběhy byly bluesové a herci aby bluesově hráli. O hudební okolí vlastně tolik nejde,“ říká o inscenaci Bluesmeni režisér Jan Antonín Pitínský.

Bluesmeni byli původně rozhlasovou hrou. Kolik z ní v představení zbylo?

Z rozhlasové hry Michala Šandy zůstal jenom kousek. Jeho hra představení uvozuje, ale pak se rozstříkne a rozvstříví do spektakulárního divadla. Vytvořili jsme novou bluesovou kompozici složenou z různých forem od básní, dramatizovaných povídek, drobných esejů až k tanci a dalšímu nepořádku. Ve hře se objeví povídka Daniela Micky, básně Naděždy Plíškové, ale jsou tam i inspirace filmy Akiho Kaurismäkiho nebo Jima Jarmusche. Prá-

vě od něj je tam jedna povídka, která nám přišla velmi bluesová.

Takže půjde spíš o pásmo?

To ani ne. Vymysleli jsme si fiktivní městečko Tupelo, které se potápí, a představení líčí příběhy občanů města – bluesmenů, v jejichž životech je samota, smrt i třeba zvláštní druh lásky. Město jsme nazvali podle stejnojmenné písně zpěváka a kytaristy Johna Lee Hookera, kterého já osobně miloval. Jeho úplně nejstarší mississippské blues má v sobě zvláštní, téměř nezachytitelný pocit – a ten jsme chtěli vyjádřit.

Dá se ten pocit popsat?

Chtěli jsme, aby to bylo cudné, pro-

„Inspiroval jsem se také u kytaristy Johna Lee Hookera, kterého já osobně miluju.“

Jan Antonín Pitínský
režisér

tože blues je pro mě velmi křehká a cudná věc. Právě proto jsme usilovali o to, aby herci hráli bluesově, aby příběhy byly bluesové. O samotné hudební okolí zas tolik nejde.

Ale blues v inscenaci snad zazní.

Původní blues zazní jen v části rozhlasové hry. Ostatní hudbu napsal Matěj Kroupa, ale zazní tam i Franz

Schubert nebo Bedřich Smetana. I živé hudby tam bude samozřejmě hodně. Herci se naučili na kytaru a taky různé bluesové finty.

Vznikala inscenace spontánně?

Téma je tak neuchopitelné, že to celé vznikalo i během zkoušení, kolážově. Hodně nápadů se zrodilo z

náhody. I když od počátku jsem znal cíl, to ano. Chtěl jsem dosáhnout bluesového pocitu a zachytit to, co nás na něm vzrušuje. Bylo docela obtížné nacházet texty, aby nám vyhovovaly, aby byly stejné dynamické a zároveň křehké a aby v nich nechyběl humor. I já sám jsem musel po dlouhé době zase cosi psát, což nebylo vždycky snadné, ale nakonec jsem si to užil. Hlavně díky ostravskému souboru, který je naprosto výjimečný.

K Bezručům jste se vrátili podruhé. Těšil jste se na spolupráci?

Ostravu buď bytostně milujete, nebo ji berete jako okrajové zřídlo. Já jsem ten první případ. Navíc je tady naprosto výjimečný soubor, který si tu vychovávají desítkami a nepustí mezi sebe nikoho nepřijemného nebo obrazně řečeno morálně pokřiveného.

Zuzana Drtilová

MF Dnes 11. 11. 2011, s. 49

Pitínského příběhy vyprávěné u Bezručů do tmy

Pitínský
Jiří P. Kříž 14. 11. 11

Docela nenápadně nastěhovali se do podzemí na experimentální scénu ostravského Divadla loutek Bluesmeni, které z černých hlav amerických otroků vymutili, inspirovaní slovníkem Michala Šandy Blues 1890–1940, Jan Antonín Pitínský a soubor Divadla Petra Bezruče.

Nabízejí necelé dvě hodinky s písněmi, osudy a volnými asociacemi na styl čpící potem bavlníkových plantáží s kořeny ve spirituálech a gospelsch Afroameričanů a v mráкотných stavech houpavých rytmů, z nichž

se vykolébal jazz, regtime, rock and roll, punk, v poezii beatnici, v názoru hippies. Tedy celé dvacáté století.

Nebýt Pitínského vrozeného donquijotství, možná se s pomocí Šandova slovníku vyklubalo na jevišti pár osudů – Sary Mae, Solomona Househo, Tabitty Williamsové, Rufuse, Booguse Nonona... Narození byli často bez údaje a skončili stejně tak, v lepším případě s poznámkou „na pastvinách, pod drápy grizzlyho, na plantáží, zabit ranou z pušky“.

Letem světem blues obstarávají v první části podivuhodného pugétu Norbert Lichý a Lukáš

Melník jako hlasatelé živého pořadu Story of the Blues Rádía KQFC v konkrétním dni 22. června 1940. Datum náhodné? Uzavření příměří mezi Francií a Německem, tedy její porážka. O rok později začala blesková válka proti SSSR.

Takové asociace se stanou oprávněnějšími při pokusu interpretovat druhou část Pitínského Bluesmenů, která je koláží z textů Rilka, Jarmusche, Kaurismäkiho, Morissonové, Heinerja Müllera, ale i Naděždy Plíškové, Milana Ohniska a Pitínského.

V typické režisérově mozaice není lehké se orientovat. Promítá

se do ní spleť historie 20. století. Herci téma naplňují pokorně, jsou přesní ve výrazu, stylu. Na zvláštní scéně Jaroslava Čermáka a Hynka Petrželky jim pohyb ztěžují vratké praktikáblly na pérech – jako území ničená lidskými zemětřeseními. Inscenace je to výlučná.

**Michal Šanda a další:
Bluesmeni**

Námět, scénář, režie Jan Antonín Pitínský, dramaturgie Marta Ljubková. Premiéra 11. listopadu 2011 v Divadle Petra Bezruče Ostrava.

Modré S

Pro pojmenování Pitínského podivuhodného počinu *Bluesmeni* je potřeba vytvořit zcela nové odstíny slova „bizarní“. Těžko uchopitelná inscenace rozehrává intertextuální odkazy počínaje poezií až po film. Popřením logiky a jakékoliv kauzality lze inscenaci vnímat jako zběsile plynoucí, magickou, v transu zkomponovanou báseň. Sled obrazů, které mezi sebou pojí složité vrstvené asociace. Jediný člověk schopný pojítka odhalit je sám Pitínský, přičemž nedává žádnou nápovědu, jak motivy utřídit.

Bluesmeni jsou ale především (vyjma obsahová mystéria) bravurní hereckou kreací. Množství nonverbálních prostředků, stylizací, jemných vyhrávek či proměn herců v postavách tvoří čirou fantasmagorii prosycenou živelností. Obsah je bluesmanům v podstatě lhostejný, žijí díky „radosti z bezbřehosti“. Absurdní repliky se střídají s depresivními úvahami. Dialogy jsou „pointovány“ nedořečenými promluvy. Namísto chlácholivého vysvětlení vymění Pitínský se situací i děj. Zároveň je silně expresivní celek proložený spoustou slovních hříček a jemných nuancí. Například hned v začátku Melníkův Morgan Sanders utrousí poznámku: „Hodinky bez ručiček.“ Vysloví to natolik subtilně, že z věty dokonale vyloupne název divadla. „Hodinky bez ručiček.“

Bluesmeni jsou (vyjma bravurního herectví) psychotická montáž. Obrovská, dekonstruktivní skrumáž všemožných inspirací, které patří k základu Pitínského režii. Proč však nezbedná helsinská povídka z filmu *Noc na Zemi* Jima Jarmusche stojí vedle citací z němeého dramatu Aki Kaurismäkiho *Juha* či fragmentu fascinujícího textu Heiner Müllera *Hamlet-stroj*? Pokud někdo zná uspokojivou odpověď – je rozhodně bluesman.

Horizontálně posuvné dřevěné stěny připomínají dveře do dobytčáku. Zdobí je velký nápis THE BLUES. Že by náhodně vyvstanuvší souvislost s filmem Hectora Babenca *Jako nepoddajný plevel*, který se ve většině odehrává v interiéru odstavěného vagónu a v němž důležitou roli sehrál Tom Waits. Kdo ví, je to přece jenom blues. Postupně se nápis THE BLUES rozkládá na polovinu přesunováním jednotlivých stěn. Čím je struktura inscenace roztříštěnější a atmosféra extatictější, tím na stěnách přibývají „fresky“. Jednotlivá textura tmavě namořeného dřeva se proměňuje ve výjevy podobné jako z obrazů Edwarda Hoppera.

Závěrečný výjev odehrávající se na odpružené platformě připomíná hopsání na vratkém molu. Kdo spadne do vody, vyhrává! A komu se nechce, ten si klidně může užít slast v raubířském kabaretu, kterým Bluesmeni bezesporu jsou.

MARTIN MACHÁČEK

Redakční hodnocení

Macháček **** / Mikulová *** / Štefanová ** / Zahálka ****

Bluesmeni

Čtvrtek, 10 Listopad 2011 20:42

Napsal uživatel Stanislava Hrušková

0 Comments

Druhou premiérou letošní sezóny Na cestě v Divadle Petra Bezruče jsou *Bluesmeni*. Inscenace v režii nejocetňovanějšího současného českého režiséra Jana Antonína Pitínského je plná příběhů vyprávěných do tmy. Známy český spisovatel, básník, dramatik a divadelní režisér J.A.Pitínský, vlastním jménem Zdeněk Petrželka, režíruje v ostravském Divadle Petra Bezruče již podruhé. První jeho práci zde byla režie inscenace *Syn. A Zima* od norského autora Jona Fosse, která měla premiéru 25. listopadu 2005.

K *Bluesmenům* režisér poznamenal: „*Myslím, že jsme chtěli převést blues do spisovné češtiny, aby vynikla jeho elementární přesnost. Těžko se hledaly texty, které by tomu mohly vyhovovat a byly po svém způsobu napínavé nebo aby se při nich člověk trochu smál. Taky takové, aby se herec mohl při hraní rozhlížet nebo myslet na rodiče. Nakonec jsme jich několik našli, ale to neznamená, že příště zde neuslyšíte texty úplně jiné. Máme nějaké ještě v zásobě nebo vlastně spíše se nám líbí slovo „zásoba“ a podle toho chceme příště postupovat. A máme rádi pana Michala Šandy, který si svoji encyklopedii bluesmenů vymyslel, mysle přitom na svého jihočeského dědečka a své jihočeské dětství.*“

Někteří mohou znát i rozhlasovou podobu této inscenace, která vznikla jako stylizované živé vysílání pořadu fiktivní americké stanice KQFC. V rozhlasové podobě, která vznikla v roce 2008, uvádějí dva moderátoři této fiktivní stanice bluesové nahrávky a historky ze života slavných hráčů blues. O přestávkách mezi vstupy se začne rozvíjet mezi moderátory konflikt...

Texty, výjevy, obrazy, citace a inspirace pro vznik *Bluesmenů* pochází z děl Michala Šandy, Jima Jarmushe, R. M. Rilkeho, Naděždy Plíškové, Daniela Micky, Aki Kaurismäkiho, Heinerja Millera, J. A. Pitínského, Milana Ohniska, Toni Morissonové a dále denních chvil, novin, časopisů, řečí, polibků, chůzí, gest, plání a povozů, jehňat, volů, sýpek a dalších, Petra Kalandry, Denisy Č. a Lucie L...

Inscenace je tvořena dvěma hlavními částmi. První část se odehrává ve studiu amerického Rádía KQFC dne 22. června 1940, druhá v městečku Tupelo ve státě Mississippi 28. října 2011.

„*Jak si Robert Boyer hazardně zahrával s vrchcáby osudu, až se dostal do spárů d'ábla. Šíleně detektivní příběh z časů zrození blues mezi nekonečnými bavlníkovými plantážemi a řekou Mississippi. Život a legenda v zaprášeném světle archivních dokumentů uložených pod signaturou 82219 C v krabici od bot v depozitáři Noxubee County Library, 103 East King St. Macon.*“

(Michal Šanda)

Dramaturgii této inscenace dělala Marta Ljubková, hudbu složil Matěj Kroupa, na scéně spolupracovali Jaroslav Čermák s Hynkem Petrželkou a kostýmy navrhl Jan Štěpánek.

V roli Oscara Brenta – spolehlivého milovníka blues se mohou diváci těšit na Norberta Lichého a postavu Morgana Sanderse ztvární Lukáš Melník. V dalších rolích uvidíme Terezu Vilišovou, Tomáše Dastlíka, Sylvii Krupanskou, Michala Sedláčka, Ondřeje Bretta, Pavlu Gajdošíkovou, Jana Vápeníka a Dušana Urbana. Premiéra této inscenace proběhne v pátek 11. listopadu 2011 v budově ostravského Divadla loutek od 19,00 hodin.

- [Katalog firem](#)
- [inzerce](#)
- [předplatné](#)

Rubrika: [Moravskoslezský deník](#) - [Kultura](#)

Režisér J. A. Pitínský důvěrněji poznává Ostravu

Ostrava - Zatímco rekonstrukce budovy ostravského Divadla Petra Bezruče pokračuje, a jak prohlásil jeho manažer Tomáš Suchánek, že půjde-li vše optimálně, tak už v únoru příštího roku by „Bezruči“ mohli zase hrát doma, jeho soubor rozhodně nezahálí.

Autor:

[Břetislav Uhlář](#)

Režisér J. A. Pitínský
 Autor: Deník/Miroslav Kucej

[Sdílet](#)

Bluesmeni u Bezručů vyprávějí příběhy do tmy

Svědčí o tom premiéra nazvaná Bluesmeni, která se uskuteční dnes večer v Divadle loutek. Námět, scénář a režie je dílem hostujícího J. A. Pitínského, jenž vycházel ze stejnojmenné rozhlasové hry Michala Šandy.

Inspirací pro divadelní ztvárnění se mu staly také texty, výjevy, obrazy a citace Jima Jarmusche, R. M. Rilkeho, Akiho Kaurasmakiho, Naděždy Plíškové a dalších.

„Myslím, že jsme chtěli blues převést do spisovné češtiny, aby vynikla jeho základní přesnost. Těžko se hledaly texty, které by tomu mohly vyhovovat a byly svým způsobem napínavé, nebo aby se člověk při nich trochu smál. Také takové, aby se herec mohl při hraní rozhlížet nebo myslet na rodiče. Máme rádi Michala Šandu, který si svoji encyklopedii bluesmenů vymyslel, myslíc přitom na svého jihočeského dědečka a své jihočeské dětství,“ říká ke vzniku inscenace J. A. Pitínský.

Podle jeho slov půjde o určitou koláž odehrávající se v několika prostředích, v němž nebudou chybět prvky určité mystifikace.

Město má mystiku

„Režírui u Bezručů podruhé a při svém pobytu v Ostravě jsem už navštívil někdejší šachty a jiná pozoruhodná místa. Město je velice inspirativní,“ míní Pitínský, tvůrce, který v sobě nezapře věčnou hravost.

Jak sám říká, váží si toho, že umělecký soubor Divadla Petra Bezruče v sobě nezapře úžasnou tvůrčí atmosféru, která se nemění, byť se v něm za poslední léta vystřídalo už mnoho herců.

Ve hře Bluesmeni se divákům představí Norbert Lichý, Lukáš Melník, Jan Vápeník, Tereza Vilišová, Tomáš Dastlík, Sylvie Krupanská, Michal Sedláček, Ondřej Brett, Pavla Gajdošíková a Dušan Urban. Dramaturgyní je v tomto případě Marta Ljubková. Hudební složku připravil Matěj Kroupa. O premiéru je mimořádný zájem, je beznadějně vyprodáno.

[Sdílet](#)

Bluesmeni u Bezručů vypráví příběhy do tmy

Středa, 9. 11. 2011, 15:04

Divadlo Petra Bezručů uvede v pátek 11. listopadu svou druhou premiéru Sezóny na cestě, inscenaci Bluesmeni v režii Jana Antonína Pitínského. Premiéra se bude, z důvodů pokračující rekonstrukce domovské scény Divadla Petra Bezručů, opět konat v Divadle loutek Ostrava.

Vznik inscenace Bluesmeni provázal vývoj scénáře v průběhu samotného zkoušení, kdy se pod

zkušeným vedením režiséra J. A. Pitínského z původního námětu vykristalizovalo téma a způsob vyprávění, na které se postupně nabalovala řada různých zdrojů, které mohou odkazovat k blues a bluesovému vidění světa.

Texty, výjevy, obrazy, citace a inspirace pro vznik Bluesmenů pochází z děl Michala Šandy, Jima Jarmushe, R. M. Rilkeho, Naděždy Plíškové, Daniela Micky, Aki Kaurismäkiho, Heinerja Millera, J. A. Pitínského, Milana Ohniska, Toni Morissonové a dále denních chvil, novin, časopisů, řečí, polibků, chůzí, gest, plání a povozů, jehňat, volů, sýpek a dalších, Petra Kalandry, Denisy Č. a Lucie L.

Bluesmeny tvoří dvě hlavní části, první se odehrává ve studiu rádia amerického Rádía KQFC 22. června 1940 a ta druhá v městečku Tupelo ve státě Mississippi 28. října 2011.

J. A. Pitínský k inscenaci Bluesmeni řekl: „Myslím, že jsme chtěli převést blues do spisovné češtiny, aby vynikla jeho elementární přesnost. Těžko se hledaly texty, které by tomu mohly vyhovovat a byly po svém způsobu napínavé nebo aby se při nich člověk trochu smál. Taky takové, aby se herec mohl při hraní rozhlížet nebo myslet na rodiče. Nakonec jsme jich několik našli, ale to neznamená, že příště zde neuslyšíte texty úplně jiné. Máme nějaké ještě v zásobě nebo vlastně spíše se nám líbí slovo „zásoba“ a podle toho chceme příště postupovat. A máme rádi pana Michala Šandu, který si svoji encyklopedii bluesmenů vymyslel, myslím přitom na svého jihočeského dědečka a své jihočeské dětství.“

Blues je hudební styl, který vznikl v afro-americké otročské komunitě v 19. století v USA. Blues je světská hudba, vycházející z náboženských gospelů a spirituálů a je velmi výrazně ovlivněno africkou hudbou původních národů. Na rozdíl od spirituálů byl v původním blues kladen hlavní důraz na sólový zpěv. Časté bylo používání modelu zvolání – odpověď. Sólový hlas byl později doprovázen hudebním nástrojem, velmi často kytarou.

Slovo „blues“ v angličtině vyjadřuje depresivní, smutný stav, což charakterizuje i mnoho bluesových skladeb. Často se však objevují i skladby s veselým, žertovným či sexuálním obsahem. Blues dalo přímý základ jazzu, ragtime, country (country hudbu blues v 19. století jen ovlivnilo, neboť vznikla v 18. století), rock and rollu, rocku a dalším stylům západoevropské populární hudby, ovlivnilo i mnoho skladatelů vážné hudby a bylo nepřímým základem pro hip hop, pop music.

Rané blues často mělo podobu volného vyprávění. Zpěvák (nebo zpěvačka) vyprávěl své osobní strasti v kruté realitě světa: ztráta lásky, despotická policejní síla, útlak bělochů, těžké časy. Tento smutek vede k domněnkám o spojení blues a nigerského kmene Igbo, ten měl na plantážích Ameriky pověst národa se sklonek k melancholické hudbě vyjadřující zoufalství ze svého zotročení. Texty se obvykle týkají problémů Afro-Američanů v bílé společnosti, nicméně můžou být i humorné až prostopádné.

BLUES, JEDINĚ BLUES,

TO JE TO, CO POSTAVÍŠ MEZI SEBE A SVOJI SMRT.

NENÍ ŽÁDNÁ NADĚJE,

NA TVÉ SITUACI SE NIC NEZLEPŠÍ, JENOM O NÍ ZPÍVÁŠ,

A TO ZNAMENÁ, ŽE JEŠTĚ ZLEJŠ.

Nejnovější

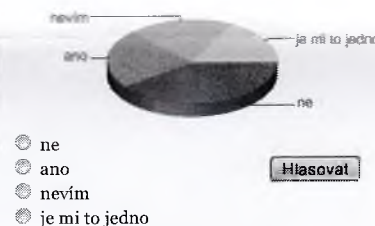
Zloději traktoru a jiní lumpové... Sébastien Loeb a Daniel Elena jsou...
Téma: Zabíjet komunisty bylo...
Crash test Euro NCAP: 5 hvězd pro...
Islám je jako nacismus. Nelze...

Počasí v Ostravě

Anketa

Myslíte si, že se ovzduší na Ostravsku v příštích pěti letech zlepší?

[Výsledky >](#)

[Další ankety >](#)

Nejčtenější

Letic Vilém Stanovský, ostravský... Téma: Ostravský socialismus a Velká...
Nezastavíme-li muslimy dnes, za pár... Pohromou pro ČSSD a odbory je...
Kung Fu Panda 2

Nejdiskutovanější

Je islamofil Kropáček z... Příběh z jedné ostravské pošty Jaromír Dušek zavinil špatný stav... Hasiči ve Starém Bohumíně... Knihovna v Karvině získala...

Kurzy měn

	Euro	25,705 Kč
	US dolar	18,829 Kč
	Polský zlotý	5,811 Kč

(Jan Balabán)

Premiéra v pátek 11. listopadu 2011 v Divadle loutek Ostrava.

Bluesmeni

Michal Šanda a další / Bluesmeni / příběhy vyprávěné do tmy

cesta ke kořenům blues a zase zpět – a ještě mnohem dál / černošská kapela na jevišti, divadelní spolek hledající nový výraz / a rozhlasový pořad k tomu / vydejte se po stopách svého temného já...

námět, scénář, režie J. A. Pitínský / dramaturgie Marta Ljubková / hudba (a hudební spolupráce) Matěj Kroupa / scéna Horký stín (Jaroslav Čermák, Hynek Petrželka) / kostýmy Jan Štěpánek

hrají – Norbert Lichý, Lukáš Melník, Jan Vápeník, Tereza Vilišová, Tomáš Dastlík, Sylvie Krupanská, Michal Sedláček, Ondřej Brett, Pavla Gajdošíková a Dušan Urban

Další

Co dalšího se děje u Bezručů:

Bezruči na cestách

Bezruči v rámci hesla sezóny „na cestě“ vyjždí na jeden zájezd za druhým. Také novou premiéru Bluesmeni čeká ještě v listopadu výjezd do Divadla v Celetné, do samotného centra divadelního dění, do Prahy. Bluesmeni tak spolu s představením Pornohvězdy a Romeo a Julie završí „Berzuč tour – podzim v Praze“.

Bezruči si zatím nemohou na návštěvnost svých představení stěžovat ani mimo svou domovskou scénu. Již říjnová šňůra s Evženem Oněginem zaznamenala plná hlediště a nadšené ohlasy v Plzni, Karlových Varech, Jablonci nad Nisou a především v Praze. „Představení Rodinné slavnosti a 1984 v rámci festivalu Ostrava v Praze byly beznadějně vyprodány a navíc byly okořeněny vzácnými hosty v hledišti. S radostí jsme se setkali se Soňou Červenou, Jiřinou Šiklovou, Václavem Malým, Tomášem Halíkem nebo Jiřím Lábusem“, uvedl manažer divadla Tomáš Suchánek.

ABEND

Společné předplatné ostravských divadel ABEND již po páté přináší jedinečnou možnost poznat všechna ostravská divadla v rámci jediného předplatného. Začátek představení ABENDu se přiblížil, ale stále jsou k dispozici volná místa.

Autor projektu Tomáš Suchánek o ABENDu říká: „Když jsme před čtyřmi lety přišli s nabídkou společného předplatného ostravských divadelních scén, byl to krok do neznáma. Každé divadlo má obvykle toho svého diváka. Nás napadlo vás, naše diváky, trochu promíchat a navzájem seznámit s nabídkou těch dalších divadel. Překvapivý zájem z vaší strany nás ujistil o správnosti našeho počínání, a proto vám také letos můžeme nabídnout hned dvě řady předplatného ABEND. Navštívíte tak Arénu, Bezručce, Národní a Loutky. Zhlédnete inscenace, které byste si rozhodně neměli nechat ujít. Vydejte se s námi na cestu klasičkou či ryze českou, v každém případě však pestře rozmanitou.“

V klasičce řadě se diváci setkají s českou a světovou klasičkou známou nejen z literatury, ale také z filmu. Milovníci velkých dramatických děl jistě zbystří nad nabídkou, která obsahuje inscenace jako Její pastorkyně, Romeo a Julie, Lucerna nebo Tarelkinova smrt.

Česká řada nabízí čtyři inscenace nejen pro odvážné diváky, které neurazí sarkasmus či nějaké to neslušné slovo na jevišti. O povaze Čechů bude vyprávět Jan Mikulášek ve svém zpracování bestselleru Gottland. Představíme vám původní české hry Dávníci a Pornohvězdy. A muzikál Donaha! (Hole dupy) odhalí „krásy ostravštiny“ Ostravka Ostravskeho.

Předplatné ABEND je možné si zakoupit v oddělení předplatného Národního divadla moravskoslezského. Čs. legii 148/14, 701 04 Ostrava, tel. 596 276 202. Pondělí 12.00-17.00, úterý a čtvrtek 8.00-13.00 a 13.30-15.30, středa 8.00-13.00 a 13.30-17.00, pátek a sobota zavřeno.

Uzávěrka prodeje předplatného klasičce řady je 22. listopadu a české řady 5. prosince.

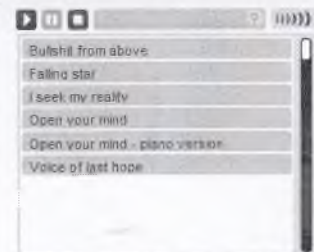
redakce Ostrava Online

[Všechny kurzy »](#)**Blogy čtenářů****Islám je jako nacismus. Nelze...****Dežo krađe poklop****Sadističtí Češi vraždili Němce,...****Keynesiánská ekonomie nefunguje...****Neviditelná říše: Nový světový řád...****Je islamofil Kropáček z...****Jaromír Dušek zavinil špatný stav...****Jak být na správné koleji?****Tajná společenství-Současnost****Audi si v reklamě dělá srandu z...**[Zobrazit všechny blogy »](#)**Vytvořte si zde vlastní blog zdarma**

Ostrava Online.cz pro vás připravila možnost provozovat vlastní blog. Můžete v něm vyjadřovat své názory, psát komentáře, recenze, kritizovat i chválit cokoli a kohokoli, či jakkoli tvořit.

[Registrace »](#)**Najdete nás také na:** **Hudební skupiny****Shockwave**

Shockwave hraje 369 core, což je styl, který kapela objevila na...[více »](#)

[Stáhnout písničky zdarma »](#)**13 kapel celkem**[Zobrazit všechny skupiny »](#)

[Úvodní strana](#) [Zprávy](#) [Doprava](#) [Blogy](#)
[Programy](#) [Ankety](#) [Fotogalerie](#)
[Hudební skupiny](#) [Kultura](#) [Motorsport](#)
[Téma](#)

[« zpět do rubriky](#)

11. listopadu 2011

rubrika: Divadlo

Bluesmeni v Divadle Petra Bezruče

Ostravské Divadlo Petra Bezruče uvede v pátek 11. listopadu večer druhou premiéru **Sezóny na cestě - Bluesmeny**.

Se souborem už podruhé pracoval **hostující režisér** a v tomto případě i **autor námětu a scénáře Jan Antonín Pitínský**, pro něhož se inspirací stala **mystifikační encyklopedie Michala Šandy Blues 1890 - 1940**. Finální podoba scénáře nakonec vznikala během zkoušení. Z původního námětu vykryštovalo téma a způsob vyprávění, na které se postupně nabalovala řada různých zdrojů, jež mohou odkazovat k blues a bluesovému vidění světa. S Janem Antonínem Pitínským natáčela Eva Lenartová.

Bluesmeni Tomáš Dastlík, Pavla Gajdošíková, Dušan Urban

Foto: Tomáš Ruta, Divadlo Petra Bezruče

Autor: Eva Lenartová

Domů > Kultura

Koláž o lidech v rytmu blues:

Pitínský nastudoval u Bezručů Bluesmeny

11. 11. 2011 10:32, autor: CTO

Ostravské divadlo Petra Bezruče uvádí v pátek 11. listopadu v premiéře hru Bluesmeni. Režie se ujal jeden z nejrespektovanějších tuzemských režisérů Jan Antonín Pitínský. Podle knižní předlohy Michala Šandy také napsal scénář.

Knihu Blues 1890 – 1940 Michala Šandy tvoří padesát jedna portrétů bluesmanů z mississippijské delty, zpracovaných na pomezí mystifikace a fikce. Divadelní představení Bluesmeni začíná rozhlasovou skicou a pokračuje koláží, jejímiž tématy jsou samota, smrt, ale také podivný druh lásky.

"Jsou to jenom jakoby doteky nějakých samot, stesků a takového podivného humoru," říká režisér Jan Antonín Pitínský.

Příběh se odehrává ve fiktivním městečku Tupelo z jednoho slavného blues Johna Lee Hookera. "Je to složeno třeba z našich pocitů, které jsme měli třeba z filmů Akiho Kaurismäkiho nebo Jima Jarmushe, jsou tam věci, které jsme si napsali sami nebo to, co jsme viděli na ulicích, to, co jsme si mysleli, že může být nějakým způsobem bluesové," dodává Pitínský.

"Je to zajímavé právě tím, že je to koláž, že ty postavy si divák rozklíčuje sám, protože to není jasně napsaná hra. Postavy se vyjevují až na tom jevišti," dodává herečka Tereza Vilišová.

"My to bereme tak, že to není ani tak o muzice, ale o lidech, jejichž příběhy jsou něčím tak obyčejným, ale jsou vlastně tou obyčejností závažné, zajímavé, tragické veselé. Je to koláž všech možných pocitů," snaží se hru popsat také herec Ondřej Brett.

Divadlo Petra bezruče je stále v rekonstrukci. Představení Bluesmeni se proto hraje v alternativní scéně ostravského Divadla loutek.

Zdroj: ČT24

OstravaBlog

Ostrava a okolí jinýma očima

- [Redakce a kontakt](#)
- [Reklama](#)

Bluesmeni v podzemí

20. 11. 2011, 10:51 | [Kultura](#) > [Divadlo](#) | Milan Líčka, foto Tomáš Ruta (DPB / bezruc.cz)

S odstupem šesti let se do Divadla Petra Bezruče vrátil divadelní mág J. A. Pitínský, aby tu spolu se souborem vytvořil hru **Bluesmeni**. Žánrově těžko zařaditelný útvar autor charakterizoval jako „Bizarní hudebně dramatickou koláž na téma samoty, smrti a nějakého podivného pocitu lásky“. Pozoruhodná inscenace měla premiéru 11. listopadu v podzemních prostorách alternativní scény ostravského Divadla loutek.

Prvotní inspirací byla kniha Michala Šandy nazvaná Blues 1890-1940, obsahující 51 fiktivních portrétů mississipských bluesmenů. Vlastně to byla stejnojmenná rozhlasová hra, jejíž motivy Pitínský použil jako osnovu první části díla. Příběh se odehrává ve smyšleném městě Tupelo, citovaném v jednom z blues. Protagonisty jsou dva rozhlasoví hlasatelé, kteří za horkého červnového dne roku 1940 uvádějí nahrávky slavných bluesmenů a prokládají je fiktivními osudy a historkami ze života zpěváků. Když mají mikrofony vypnuty, sklouzává jejich dialog do osobní roviny napjatých vztahů.

Druhá, značně delší část hry je náladou temnější, „bluesovější“. Je uvozena zpěvem blues doprovázeným kytarou a piánem, postavy v černém a se začerněnými obličejí vzpomínají na těžký úděl černochů z plantáží. Děj se odvíjí v několika scénách, kdy se hudba ztiší a místy vytrácí - podobně jako mizí čern z obličejů herců. Postupně sledujeme výpovědi a dialogy nešťastné ženy, která je médiem spojeným s anděly, jeptišky líčící radosti i omezení svého života, taxikáře vyprávějícího pasažérům o umírání narozeného dítěte, čtyř osamělců řešících v kavárně svou bezvýchodnou situaci,

slepé prostitutky při styku s černochem, muže v kafkovské situaci, kdy jej nepoznává manželka ani jeho rodiče, dívky horečnatě lamentující nad životem. Inspirace k druhé části byla pestrá: motivy z filmů Jarmusche a Kaurismäkiho, tvorba Naděždy Plíškové, Daniela Micky, Toni Morrisonové a dokonce R. M. Rilkeho. Autor jmenuje i knihu Jana Balabána Jsme tady, kde se mluví o blues: povídka o tom, jak spáchat sebevraždu ve Starých Hamrech ve hře „nějak podprahově“ je.

Jednotlivým prvkem hry je blues - jak hudba, tak pocit životní situace. Pitínský říká: „Blues je způsob vyjádření, které je klidné, které zaznamenává, popisuje a vrství nejskromnějším způsobem jevy, např. potopu, odcházející ženu, přicházející lásku nebo přijíždějící vlak... Blues to jsou slzy i smích, je v něm hluboký stesk a podiv nad životem a smutek, že nelze o životě říci nic jiného než to, co se právě odehrává. Skrývá se v tom frajerství, že se nic nedává najevo, a taky ty ponožky se zlatými hvězdami, ty naleštěné kytary...“

Scénický prostor se utápí v černi, pozadí tvoří posuvná kulisa s nápisem Blues, jen předsunutý laťkový rošt uložený na pérech je trochu světlejší. V první, statictější části jsou v popředí u mikrofonů hlasatelé v hnědých oblecích, na pozadí se objevují ve strnulých pózách či zpomaleném pohybu černé postavy. V druhé části dodávají hereckému projevu dynamiku akce na péroovém roštu, vratkost pohybů jakoby zdůrazňovala pocit životní nejistoty. Hudba Matěje Kroupy přitom citlivě doplňuje rytmy blues.

Pitínský stále hledá nová témata a formy, jeho inscenace jsou někdy kontroverzní, ale vždy z nich něco silného v divákovi natrvalo zůstane: ať jde o jeho vlastní satiru nebo dramatizaci starého románu či temné poezie anebo nezvyklé pojetí národní opery. V DPB už pamatujeme jeho magickou inscenaci dvou her Jona Fosse spojenou v jednom příběhu s názvem Syn.Zima. Nenápadný, tiše hovořící režisér je plný fantazií hýřících nápadů a řešení, pro které dovede nadchnout herce a přimět je k mimořádným výkonům. To platí pro všechny bezručovské herce, vedle charismatických osobností jako jsou Lichý, Melník či Dastlík, byla pro mne perlou Tereza Vilišová v roli jeptišky a slepé prostitutky. Nutno dodat, že křehká, skicovitá studie Bluesmeni se snadno divákovi nepoddává a vyžaduje, aby se na její strunu naladil a pozorně vnímal.

To se mi líbí

Jedné osobě se to líbí. Buďte první mezi svými přáteli.

Aktuality

- [Byl vyhlášen signál regulace](#)
13. 11., 9:36
- [Odvolání signálu regulace pro oblast Ostravsko-Karvinska](#)
11. 11., 12:12
- [Francouzský podzim na plátně Minikina](#)
18. 10., 15:20

Skóre: 0.91
Název: Pitínský v Ostravě ukáže, co je to blues
Zdroj: Právo
Datum: 10.11.2011
Str.: 11
Mutace: Severní Morava
Pořadí: 1
Zpracováno: 10.11.2011 06:30:06
Náklad: 129924
Ročník: 19
Číslo: 263
Rubrika: Severní Morava a Slezsko - kultura
Autor: Aleš Honus
Odkaz: <http://pravo.novinky.cz/>
ISSN: 1211-2119
Jazyk: cz
Oblast: Celostátní deníky
Zkratka oblasti: DC
Zkratka zdroje: DCPR
Identifikace: DCPR20111110080008
Čtenost-Sled.: 448000
Klíčová slova: Pitínský (3)

Pitínský v Ostravě ukáže, co je to blues

Divadlo Petra Bezruče je stále v rekonstrukci, proto se představení hrají v Divadle loutek

Jeden z nejrespektovanějších tuzemských režisérů, Jan Antonín Pitínský, v těchto dnech dokončuje s hereckým souborem Divadla Petra Bezruče v Ostravě novou inscenaci s názvem Bluesmeni.

Premiéra je připravena na pátek. Z důvodu pokračující rekonstrukce divadla se bude minimálně do konce roku hrát v Divadle loutek Ostrava.

Inspirací pro nové představení, ke kterému si režisér napsal i scénář, byla kniha Michala Šandy s názvem Blues 1890–1940, kterou tvoří jednapadesát portrétů bluesmenů z mississippské delty, zpracovaných na pomezí mystifikace a fikce.

Podle knihy již dříve vznikla i stejnojmenná rozhlasová hra, ze které ostravská divadelní inscenace také vychází.

"V první půlce inscenace jsme použili rozhlasovou skicu Michala Šandy a druhou část jsme seštrykovali a sesmolili z různých autorů a z básní, které se nám hodily. Vznikla z toho taková bizarní hudebně-dramatická koláž, jejímiž tématy jsou samota, smrt a také nějaký podivný druh lásky," řekl novinářům režisér Pitínský.

Texty, výjevy a inspirace pro vznik Bluesmenů tak pocházejí nejenom od Michala Šandy, ale také z děl Jima Jarmushe, Akiho Kaurismäkiho, Naděždy Plíškové, R. M. Rilkeho, Toni Morissonové a mnoha dalších. "Příběh jsme se snažili spojit s osudem fiktivního městečka Tupelo z jednoho slavného blues od Johna Leehe Hookera," dodal Pitínský.

V inscenaci se objeví jak hudba světových bluesmenů, tak i původní hudba Matěje Kroupy, která vznikla právě pro ostravskou inscenaci.

V hlavních rolích se může publikum těšit na Norberta Lichého, Jana Vápeníka, Lukáše Melníka, Terezu Vilišovou, Sylvii Krupanskou, Michala Sedláčka, Pavlu Gajdošikovou a další herce.

Premiéra, která je stejně jako některé jiné tituly Divadla P. Bezruče na několik měsíců dopředu beznadějně vyprodaná, se uskuteční v pátek od 19 hodin.

S hrou Bluesmeni pak ostravské divadlo vyrazí do samotného centra tuzemského divadelního dění, do pražského Divadla v Celetné.

Foto popis| Ze zkoušky připravované inscenace Divadla Petra Bezruče Bluesmeni.

Foto autor| Foto Tomáš Ruta

Regionální mutace| Právo - Severní Morava

Ost-ra-var jede! (No. 3)

Tak nám přitahuje teplotně i v hledištích. Vyzýváme coca-colu, která nás udržuje ve stavu bdělosti a díky níž přinášíme čerstvou dávku reflexí. V nočních hodinách podnikáme obvyklý průzkum hluku podniků Stodolní ulice. Je pátek, a proto – k naší smůle – se tu všichni chtějí bavit. Požadujeme zásuvku a vypadáme jako Vesmířané. Ale nevzdáváme se.

Marcela Magdová + Berenika Urbanová + Otto Linhart

Bezručmeni

Bezruči hrají jako o život. Snímek TOMÁŠ RUTA

Mou včerejší adoraci Rodinné slavnosti a chválu souboru **Divadla Petra Bezruče** za volbu aktuálních textů střížených na míru aktérům dnes bohužel vyvrátila jejich nejnovější inscenace **Bluesmeni**, kterou s nimi v podzimních měsících nastudoval režisér J. A. Pitínský. Programová brožura jej zároveň uvádí jako autora námětu a scénáře, i když s autorstvím to bude trochu komplikovanější, neboť je v ní zmíněné i jméno spisovatele Michala Šandy a tajemné označení „a další“. Ale pozor to není všechno, program také operuje s pojmy jako „citace“ a „inspirace“, za nimiž nalezneme poezii R. M. Rilkeho, drama Heinera Müllera, film Akiho Kaurismäkiho a další a další. Snad právě v „dalším“ tkví problematika této inscenace.

Koláž rozličných textů nutně nemusí znamenat chaos a marné hledání leitmotivu, což například dokázal v loňské sezóně v pražském Divadle Komédie uváděný Miusee@poetrymusical Romana Zacha a Lucie Ferenzové, obávám se však, že v případě Bluesmenů se tak stalo. V průběhu půldruhé hodiny sledujeme úpornou honičku všech zúčastněných herců za čímsi, co zjednodušeně můžeme nazvat ústředním (či aspoň nějakým) tématem či výpovědí. A honička je to pohříchu zběsilá. Bezručí hrají jako o život. Mastí přemety, extaticky vykřikují, křečovitě se svíjí po jevišti, s rychlostí blesku přecházejí z role do role. Nutno dodat, že bravurně, jak je jejich dobrým zvykem. Avšak bez úspěchu.

Předimenzovaná energie se mívá s diváky asi tak, jako by Bezručtí kosili trávu na louce zaváté půlmetrem sněhu. Člověk po čase nabývá dojmu, že mají potřebu dokázat sami sobě správnost svého konání. Na druhou stranu, herec, který by nebyl o něčem podobném přesvědčen, je hercem špatným. Kde tedy vězí chyba?

Jednotlivé výstupy, či spíše — a nebojím se toho označení — scénky, především postrádají jakoukoli čitelnou spojitost. Není jí ani depresivní stav mysli či sexuální podtext bluesové melodie, jak si inscenátoři alibisticky namlouvají. Jako úkrok do zcela odlišné galaxie působí úvodní rozhovor rozhlasových moderátorů Rádia KQFC. Slovní přestřelka osobních invektiv, hladce přecházející v profesionální publicistický tón, je sice hereckou exhibicí pánů Norberta Lichého a Lukáše Melníka, ale v rámci celku obsahovým nonsensem. I když právě ona byla pravděpodobně výchozí k následujícímu jevištnímu dění. Inscenace tak více než legendy bluesového žánru představuje stávající a budoucí herecké legendy Bezručů.

MARCELA MAGDOVÁ

Brno / Morava
 Festival
 IDU
 Ostrava / Slezsko
 Instanční / Divadlo
 Praha / Čechy
 odkaz na obzorem
 TAG
 Soutěž / Komentář

Ost-ra-var 2011: Den třetí - Bluesmeni

3.12.2011 10:00:20 / Jana Vavličková

Úa peu absurde?

„Toblie je možná den, který mně přivádě k nejhoršímu, nebo sním vlastní hovno.“ Hláška, která najviac vystihuje dnešné predstavenie Divadla Petra Bezruče?

Po **Čarodějovnici** a **Amazonech** nám Divadlo Petra Bezruče ponúklo neopakovateľnú intímnu atmosféru predstavenia Bluesmeni. V očakávaní sme sa usadili a pri paleni reflektorov na naše tela sme čakali a čakali. Spoločiatku to vyzeralo, že naše čakanie sa vyplatilo. Dostali sme sa totiž priamo do vysielania rádia KOFC na frekvencii 104 FM. Oscar Brent v podaní **Norberta Lichého** a Morgan Sanders v podaní **Lukáša Melníka** nám ponúkli pár gagov, smiech a zapletku. Zavedli nás do sveta blues, do osudov fenomenálnych bluesmanov, do príznačných hitov BBB Blues a DDD Blues a pripravili nás na ďalší rozmach inscenácie. Zrejme sa každý pýtal, ako asi dopadne príbeh Roberta Boyera, tajomného bluesmana. Ale, všetko bolo inak. Po tomto dojemnom príbehu sa nám otvorila druhá časť inscenácie pomenovaná **Tupelo**. Ženu vidiaci anjelov nasledovali postavy na klúč pohybujuce sa ako babky, štyria samotári riešiaci svoje osamotenie, slepá prostitutka či muž, ktorého rodina nepoznávaia. Boli to príbehy, či len scénky snažiace sa vyvolať v divákovi dojem nepochopenia? Čo ich spájalo? Tragické osudy, nedopovedané slová, chaos, záplava blues...?

Hudba (**Matěj Kroupa**) celého predstavenia bola famózna. Veď čo iné sa dá povedať o blues. Gitary, klavír, bubon, alternatívne nástroje. Štvorštvrtové členenie taktu a ťažoba ľudského osudu. Lenže ťažoba vládla aj v divákoch. Čo tým vlastne autor chcel povedať? Snažíme sa príliš hľadať nejaký zmysel, ktorý tam nie je, či naočak? Naše Blues zostalo na miťvom bode. Nič, ani blues, nám nepomohlo preísť cez tú zapletku. Veľa zostalo nepochopeného, napriek dokonalým hereckým výkonom, primeranej scéne, komornému publiku (ktoré čakalo s preveľkým či piveľkým očakávaním a úspešnému začiatku.

Jedna veľká plechová stena s napisom Blues, naskor zložená ponúkajúca priestor pre herca za ňou, potom znova rozložená s priliehajúcim napisom Blu, ktorý vyjadroval naše nepochopenie a nakoniec úplne rozložená s obrazkom Coca Coya a ...Ameriky. K tomu na scéne sa potom pridali dlhé palety na pružných dokonalo reflektujúce konanie postáv. Scéna viac nepotrebovala, viac sa ani nežiadaia, herci dohľadali zahrať všetko, čo sa inscenáciou zaumenilo. Odev nijako nevynikal, Blues je predsa pohodový, stlačia tvár belochov natretá na čierne, čiernočervené kostymy. Všetko to spolu s výkonom hercov vytváralo krásnu symbiozu, ktorá sa však tratia v zmysle. Prečo vobec dve časti predstavenia, ktoré by pri rozvíí myšlienky bolo dokonale? Šokovať?

Piatkové predstavenie nám ponúklo zdravú dávku humoru, tragiky, modernosti či originálnosti, vsmiechu, taktiky. Inscenácia je nepochybne špecifická, prekračuje nejakým štýlom ostabné (otázkou je akým štýlom), vyvolava v divákovi zmiešanú pocity a snaží sa ho prinútiť k premýšľaniu. Ale čo sme to vlastne videli? Aj keď sme sa spočiatku bavili, aj keď vtipy boli trefne (len nie knihy **Ludvíka Vaculíka**), aj keď inscenácia vykresliia situáciu dnešného nepochopenia slovenčiny mladými Čechmi, aj keď to bolo celé o blues, o utrpení, o chaos, o ťažkom živote, aj keď táto inscenácia je iná jako ostatné, aj tak je ťažké jej priradiť popredne miesto na rebríčku inscenácií tohtoročného festivalu Ostravar. Sme málo teatrologickí, málo originálni, málo chaotickí? *Když máš smůlu, tak i v kůndě na hřebík narazíš.* 1 taktó by sa dalo zrozumovať predstavenie Divadla Petra Bezruče pod režisérskou taktovkou **J. A. Píťinského**.

„Tak to by bolo.“ – povedal niekto v sale po spadnutí opony. „Neviem.“ „Hm, ja som úplne out, out of mind.“

Nepochopené tváre, či predovšetkým tváre zadumané, mrak myšlienok nad sedadlami v komornej sale Divadla loutek v Ostrave, pomaly odchod a úsmevy hercov. Hra klavíra a gitary, čosta po schodoch v znení kaviarenskej hudby. Kabáty a promptne vyprázdenie priestoru pred sálou. Čo to bolo? *Pizza na rozpálenej plechovej streche*, to predsa poznáte. Story of the Blues.

Divadlo Petra Bezruče - Michal Šanda a ďalší: Bluesmeni Réžie, námiet a scenár: J. A. Píťinský, dramaturgia: Marta Ljubková, hudba: Matěj Kroupa, herec: Norbert Lichý, Lukáš Melník, Tereza Váňová, Roman Zlámal, Sylva Krájanová, Michal Šanda, Ondřej Šněl, Karel Václavík, Jan Václavík, Jan Václavík, Golan Liban, Vladimír, 12. decembra 2011
 Recenzované dňa 2. decembra 2011, Ostrava.

Komentáře k článku

U článku není vložen žádný komentář

Nový komentář

Jméno:

Email:

Předmět:

Váš komentář (max. 1000 znaků, žádné HTML):

VĚRNE MLÝNY

iLiteratura.cz

